

Illustratie: Hein de Kort

Turkije blundert met Wilders

Ankara laat de kans lopen de PVV-leider te verlokken tot een steekhoudend debat

Leo Kwartan

Eerder dit jaar werd ik benaderd door Arab News, een Engelstalige kwaliteitskrant uit Saoedi-Arabië die verschijnt in de Arabische wereld, Europa en de Verenigde Staten. Of ik een interview met Geert Wilders wilde publiceren. 'Het is vreselijk wat die man over de islam beweert', zei de hoofdredacteur tijdens ons gesprek. 'Maar we mogen hem niet negeren.'

Hij ergerde zich dat Wilders van de westerse media ogenschijnlijk alle ruimte krijgt zijn stereotypen van 'de intolerante moslim' te spuien, zonder dat iemand moeite leek te doen het de PVV-leider moeilijk te maken.

Hoe kon Wilders volhouden dat de islam gewelddadig was, zonder in ogenschouw te nemen dat de meeste moslims traditionele gelovigen zijn en walgen van Al-Qaeda? Is dat niet hetzelfde als alle christenen verantwoordelijk houden voor de wandaden van het Verzetleger van de Heer dat zich in Noord-Oeganda schuldig maakt aan wreedheid jegens de burgerbevolking, net zoals de Taliban in Afghanistan dat doen, maar dan uit naam van de Tien Geboden? Arab News zou Wilders alle ruimte bieden hier op te ant-

Wilders is in het buitenland veel openhartiger, maar enkel tegenover een sympathiek gehoor

woorden. 'En geloof me, we zijn echt niet bang voor kritiek', besloot hij.

Ik beloofde de hoofdredacteur dat ik mijn best zou doen, maar waarschuwde hem niet te hoge verwachtingen te koesteren. Ik legde uit dat Wilders slechts mondjesmaat interviews gunt en dan vrijwel uitsluitend aan media die hem gunstig gezind zijn. En met moslims of Arabieren treedt hij al helemaal niet in debat.

Ik googlede voor de zekerheid nog even 'Wilders' in het Arabisch, maar kwam niet verder dan zo'n 6000 hits. Naar mijn weten heeft Wilders zich in 2005 een keer laten interviewen door Al-Jazeera, maar dat zullen we moeten beschouwen als een jeugdzonde.

Zoals te verwachten was, liet Wilders' woordvoerder weten dat de PVV-leider het te druk had voor een interview. Het voorval illustreert eens te meer hoe kundig Wilders de media bespeelt, met name in Nederland.

Door hard-to-get te spelen ontwijkt hij niet alleen elk steekhoudend debat over zijn standpunten, maar heeft hij het journaal tegelijkertijd gedresseerd tot een roedel Pavlov-honden die gaat kwijlen zodra de grote leider zich vertoont in de wandelgangen van het Binnenhof in de hoop een statement toegeworpen te krijgen.

Daarentegen is Wilders in het buitenland een stuk openhartiger, maar pas nadat hij zich heeft verzekerd van een sympathiserend gehoor. Zo verkeert hij in de Verenigde Staten graag in kringen van Republikeinen, pro-Israëli-

sche lobbyisten en anti-jihadisten. Op hun websites en tijdens lezingen, wordt Wilders onthaald als een martelaar voor het vrije woord. In Israël, dat hij beschouwt als 'de frontlinie' die het Westen moet beschermen tegen de oprukkende islam, wordt hij op handen gedragen.

En toen kondigde Wilders opeens aan Turkije te willen bezoeken als lid van een Kamerdelegatie. Zijn timing, zo kort voor de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2010, is uitstekend. Een vliegtuig dat koers zet naar Ankara met aan boord de koene Geert die 'de Turken recht in hun gezicht gaat vertellen waarom ze wat ons betreft nooit lid mogen worden van de EU', staat garant voor mediaspektakel en dat betaalt zich meestal uit in klinkende electorale munt voor de PVV. Niets nieuws onder de zon dus.

Wat wel nieuw is, is dat Wilders voor het eerst sinds het uitkomen van zijn film Fitna kiest voor een islamitische — en dus weinig receptieve — omgeving voor het uitdragen van zijn boodschap. Turkije wordt een uitgelezen kans geboden Wilders te verlokken tot een steekhoudend debat met moslims, iets dat hij tot nu toe uit de weg is gegaan.

De Turken dreigen deze pracht-kans echter te missen. In plaats

Het Turkse ministerie van buitenlandse zaken blunderde door Wilders voor fascist uit te schelden

van de intellectuele voorhoede van de Turkse natie te mobiliseren voor een debat met Wilders en zich te presenteren als een verlicht bolwerk in het Midden-Oosten, riskeert Ankara liever een diplomatieke rel met Nederland.

Het Turkse ministerie van buitenlandse zaken blunderde door Wilders uit te schelden voor fascist en racist. De relatie tussen Turkije en Nederland zou schade oplopen als onze parlementariërs de PVV-leider niet thuis lieten.

Het Turkse dreigement leverde slechts op dat Wilders wordt gesteekt in zijn standpunt. 'De Turken laten hun ware gezicht zien met deze domme woorden en bewijzen hiermee dat ze nooit lid mogen worden van de EU', luidde zijn inkopper.

Waar zijn die Turken eigenlijk bang voor? Als ze Wilders' optreden op de Temple University in Philadelphia in oktober hadden gevolgd, hadden ze kunnen weten dat de PVV-leider slecht presteert wanneer hij wordt geconfronteerd met een kritisch publiek. Geert schutterde en brak de discussie met de Amerikaanse studenten voortijdig af. Populisme en steekhoudende argumenten gaan nu eenmaal slecht samen.

Ik hoop dat Turkije alsnog terugkomt op zijn weigering Wilders te ontvangen. Zo niet, dan ken ik nog wel iemand in Saoedi-Arabië die nog steeds op antwoorden zit te wachten.

Leo Kwartan is arabist en werkzaam als adviseur voor bedrijven die opereren in het Midden-Oosten.

